

131. Hol várja a lelket

Ír dallam

Hol vár - ja a lel - ket ö - rök nyu - ga -
 lom, A szár - nya - i - val ki fö - döz be va -
 jon? Van - é a vi - lá - gon o -
 Hol bűn a ke - zét ki ne
 lyan_ me - ne - dék, Nem, nem! Men - hely
 nyújt - sa fe - léd?
 itt so - se' vár, Ha - zá - ra a
 szív csak a menny - be' ta - lál.

2. Ó, hagyd el e földet az égi honért! Lelsz biztosat ott e bizonytalanért. A mennyei város, a színing arany, Az csak, hol a szívnek az ott-hona van. Úgy, úgy, lélek! Hidd el, igaz: A nyughelyed, otthonod az, csakis az!

3. Mily édes a béke az Úr kebelén, Hol bűn s a halál sose' tűnik elém! Ott angyalajak dala, hárfazene, Fogadja a lelket a fény özöne. Fény, fény, fény, fény, mennyei fény! Ott vár az örök haza Jézus ölén.

*Friedrich Ludwig Jürgens (1792–1837) – Vargha Ilona,
 Podmaniczky Pálné (1883–1954)*